

Nødvendigt Forum

initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

NR. 99

AUGUST 2024

Hvem kommer til at eje Danmarks jord?

Af Thorkil Sohn,

fhv. efterskoleforstander, medlem af styrelsen for Nødvendigt Forum.

I dag bliver flere og flere landbrug opkøbt af udenlandske kapitalfonde. Der er nemlig ingen lovgivningsmæssig hindring for udenlandske kapitalfondes køb.

Denne liberalisering blev sat i værk i 2015 på initiativ af daværende erhvervsminister Henrik Sass Larsen (S), der i dag er direktør for kapitalfondenes danske brancheorganisation.

Før man giver ham "skylden", er det dog nødvendigt at understrege, at EU-reglerne om kapitalens frie bevægelighed og dermed ret til fri virksomhedsopkøb fra alle i EU alligevel ville have nødvendiggjort loven – som dog også tillader opkøb af landbrug fra fonde udenfor EU. Det sidste havde Sass Larsen jo ikke behovet at tage med.

Der blev for 4 år siden fremsat ønske i Folketinget om at kigge på sagen. Forespørgslen fik til følge, at der blev nedsat en arbejdsgruppe i Fødevarerministeriet, der skulle se på, om man kunne sætte grænser for udenlandsk opkøb af landbrug. Som det fremgår af ministeriets hjemmeside under nyheder 12-5-2021 "**Udenlandsk kapital kan være nyttigt, men det må ikke tage overhånd.**" Interessant nok skal arbejdsgruppen kun beskæftige sig med at "**[...] afdække mulighederne for at begrænse opkøb foretaget uden for EU [...]**" for igen at citere ministeriets hjemmeside. Som om den ovenfor citerede passus om, at "det må ikke tage overhånd" ikke er noget problem, hvis Danmark bare opkøbes af interesser indenfor EU.

Sandsynligvis har man ikke taget begrænsning af opkøb fra EU-lande med i undersøgelsen, netop fordi det på grund af de nævnte EU-regler om fri bevægelighed for kapital mv. vil være vanskeligt (umuligt) at regulere.

I virkeligheden ved vi slet ikke, hvem der ejer de 60 procent af Danmarks areal, der er landbrugsjord.

Ingen myndighed registrerer, hvem der køber landbrugsjord, så man kan få et samlet billede af situationen.

At undersøge tingbøgerne er dels helt uoverskueligt og dels giver det ingen oplysninger om, hvem der er reel ejer af selskaberne, der står noteret i tingbogen. Selskabsloven tillader nemlig, at selskaber, som ikke kan identificere reelle ejere (dvs. især kapitalfonde), ikke behøver at angive noget som helst herom. Dermed kan udenlandske investorer opkøbe dansk landbrugsjord, uden at det fremgår, hvem der egentlig står bag.

Fortsættes på side 5 ►►

NØDVENDIGT FORUM

**Finansieret med tilskud fra Europa-Nævnet.
Ansvaret for indholdet er alene tilskudsmodtagers.**

Redaktion:

Thorkil Sohn (ansvarshavende efter loven)
Christian Munk
Niels Holger Hansen
Lona Friborg

Adresse på redaktionen:

Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing
Tlf. 97 49 54 07, Mail: thorkil.sohn@mail.dk

Udkommer 1-2 gange årligt

Tryk og sats:

www.skabertrang.dk

ISSN 0905-4928

Foreningen **Nødvendigt Forum**

Initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

Kontaktperson:

Thorkil Sohn
Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing
Tlf. 97 49 54 07, Mail: thorkil.sohn@mail.dk

Sekretær:

Christian Munch
Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens
Tlf. 74 87 12 26, Mail: chmu@km.dk

Kasserer:

Lona Friborg
Ribersgade 2, 3. tv., 8700 Horsens
Tlf. 75 66 73 83, Mail: lona.friborg@gmail.com

Foreningens bankkonto:

1551-9733310

Kontingent:

150 kr. årligt inklusiv abonnement.

Samtlige medlemmer i styrelsen:

Lona Friborg, Ribersgade 2, 3. tv., 8700 Horsens,
tlf. 75 66 73 83

Niels Holger Hansen, Ludvig Schrøders Vej 2 H,
Askov, 6600 Vejen, Tlf. 76 60 00 30

Christian Munch, Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens,
Tlf. 74 87 12 26

Lars Paludan, Lahngade 21 B, st.th, 5000 Odense C,
Tlf. 21 70 93 69

Thorkil Sohn, Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing,
Tlf. 97 49 54 07

Helge Rørtoft-Madsen, Næbvej 49, 4720 Præstø,
Tlf. 26 82 55 62

Jørgen Ganshorn, Fønsskovej 38, 5580 Nr. Aaby,
Tlf. 60 91 12 00

Hans Hansen, Storegade 40, 6700 Esbjerg,
Tlf. 40 40 16 83

Jørgen Raffnsøe, Hauchsvej 15, 3000 Helsingør,
Tlf. 23 41 15 48

Hedvig Vestergaard, Hauchsvej 15, 3000 Helsingør,
Tlf. 23 41 15 48

Hjemmeside:

www.nodvendigt-forum.dk

KÆRE LÆSER AF NØDVENDIGT FORUM

Du sidder nu med blad nr. 99 i hånden.
Vi håber, du får fornøjelse af artiklerne i bladet.
Vi håber, at du også fortsat vil støtte NØDVENDIGT FORUM. Et medlemskab koster kr. 150,00 om året, men du kan også indbetale et støttebeløb efter eget valg – eventuelt som bidrag til porto, som nu koster kr. 25,00 pr. blad.

Du kan via Netbank overføre dit kontingent/bidrag til:

Danske Bank reg.nr. 1551 konto nr. 9733310.

På forhånd tak for alle bidrag.

NB. I dette blad indkaldes på ny til landsmøde søndag d. 10. nov. 2024 på Askov Højskole. Landsmødet var også nævnt i nr. 98 (maj 2024) og er derfor indkaldt RETTIDIG.

Gerne tilmelding på mail: lona.friborg@gmail.com eller telefon 7566 7383

God fornøjelse!
Lona Friborg, landskasserer

” Det er tilladt at citere fra bladet på betingelse af, at Nødvendigt Forum angives som kilde.

Artiklerne er udtryk for forfatternes holdninger og derfor ikke nødvendigvis identiske med foreningens holdninger. “

Til medlemmerne og andre læsere

Dette blad er Nødvendigt Forums blad nr. 99, som vi håber kan bidrage med vægtige synspunkter om forholdet mellem Danmarks selvstændighed, vort folkestyre og Den Europæiske Union (EU).

Vi gør for god ordens skyld opmærksom på, at artiklerne står for skribenternes egen regning og derfor ikke nødvendigvis er fuldstændigt sammenfaldende med Nødvendigt Forums mål.

Presse og andre medier er velkomne til at citere fra bladet – både i uddrag og hele artikler – mod tydelig angivelse af bladets og forfatterens navn. Det er en betingelse, at citater, løsrevet fra hovedsagen, IKKE anvendes til at fordreje synspunkter.

Bladet udsendes som sædvanligt – ud over til vore medlemmer – også til landbrugsskoler, højskoler, alle dagblade, DR og TV2 samt alle politiske partier, danske medlemmer af EU-parlamentet og Folketingets Europaudvalg med flere. Naturligvis i håb om også at nå ud til personer, som måske ikke umiddelbart er enige med os; men som netop derfor bør have lejlighed til at møde vore synspunkter og argumenter.

Denne gang er der endda udsendt ca. 1.500 eksemplarer ekstra, takket være en engangsbevilling fra Europeanævnet på max. 15.000 kr., der dog er betinget af en egenfinansiering.

Europeanævnet er nedsat af Folketinget for at støtte oplysnings- og debatskabende initiativer om EU i den danske offentlighed. Disse ekstra eksemplarer er dels uddelt i Esbjerg og dels sendt til en række personer, som vi formoder kunne være interesserede.

Så hvis du modtager bladet for første gang denne gang, er det pga. denne ekstra bevilling.

Du vil ikke modtage kommende eksemplarer; med mindre du beder om det hos vores kasserer Lona Friberg, Ribersgade 2, 3. tv., 8700 Horsens, tlf. 75 66 73 83, mail: lona.friberg@gmail.com.

Vi bemærker i den forbindelse, at denne udsendelse er lovlig, idet markedsføringsloven ikke omfatter politisk virksomhed.

Nødvendigt Forums virke, der først og fremmest består i at udgive nærværende blad, finansieres udeluk-

kende af private midler (bortset fra den ovenfor nævnte særbevilling).

Derfor skal vi bede Jer alle sammen om at lægge mærke til kassererens lille notits om kontingent/gave. Kun vore læsers og trofaste medlemmers bidrag kan sikre foreningens fortsatte eksistens. I øvrigt har vi efter sidste blad modtaget mange mindre og også større beløb, som vi takker for.

Vi skal i den forbindelse stærkt opfordre til, at du melder dig ind i Nødvendigt Forum (hvis du ikke allerede er medlem) for at styrke foreningen.

Og læg også i samme forbindelse gerne mærke til indkaldelsen til landsmødet på Askov Højskole søndag d. 10. nov. 2024. Vi håber på god tilslutning og til, at flere melder sig som kandidater til landsledelsen.

Både gaver, indmeldelser og deltagelse i vort virke giver fornyede kræfter og mod til at fortsætte det, som vi i Nødvendigt Forum – og dette være sagt uden pral – mener er en uegennyttig kamp for vort lands eksistens som fri og folkestyret nation.

Fædrelandenes Europa
eller
Europæisk Union

Leder

Nødvendigt Forums formål er ”**på folkestyrets grundlag gennem oplysning at hævde Danmarks selvstændighed som frit og folkestyret land, der samarbejder mellemfolkeligt og mellemstatsligt med andre europæiske lande og med lande uden for Europa i sager af fælles betydning.**”

Kort sagt, som det står på forsiden under bladets navn:

”Initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed”.

Det er klart, at dette formål betyder, at EU-modstand og EU-kritik er centralt i vort arbejde. Og altid har været det. Vi er **mod** EU og **for** Danmarks selvstændighed, folkestyret og et frit mellemfolkeligt samarbejde.

På dette grundlag ønsker vi at samle alle – uanset politisk ståsted, meninger om dette og hint, bopæl, køn, alder osv.

Vi samles om sagen og holder vore uvedkommende uenigheder og modsætninger udenfor arbejdet – og placerer dem der, hvor de hører hjemme: I vort øvrige politiske og daglige virke. Derfor tager Nødvendigt Forum som sådan ikke stilling til politiske spørgsmål. Ud over, at vi ønsker, at de skal afgøres i København og ikke i Bruxelles. Naturligvis fordi en stillingtagen til f.eks. atomkraft, indvandring, klima osv. altid vil betyde, at nogle – som i øvrigt godt kan tilslutte sig hovedsagen – tvinges ud af foreningen, fordi de ikke kan dele disse specifikke præferencer og synspunkter.

Det betyder dog slet ikke, at politik er ”forbudt område” i Nødvendigt Forum. I argumentationen og debatten kan enhver få lov at komme med sin indfaldsvinkel og mening. Så vi giver glad og gerne ordet i vort blad og på vores møder til folk, der mener vidt forskelligt om alt mellem himmel og jord. Og som – ud fra deres standpunkter hver især – begrundet, hvorfor de er modstandere af et overnationalt EU.

Vi ønsker at være hele Danmarks selvstændighedsråd.

Derfor er der højt til loftet i Nødvendigt Forum.

*Med venlig hilsen
Nødvendigt Forum*

Der er i dette nummer indlæg fra følgende:

- Anders Vistisen, medlem af EU-parlamentet for Dansk Folkeparti
- Thorkil Sohn, medlem af styrelsen for Nødvendigt Forum
- Kim Bilfeldt, medlem af Fagligt Udvalg i Folkebevægelsen mod EU
- Karen Sunds, formand for ”Den grønne Gruppe” i 3F-Djursland
- Uffe Jensen, medlem af Retsforbundet
- Monica Papaza, mag.art.
- Redaktionen (kolofon, leder mv.)

Desuden ”annoncer” fra to andre organisationer, som på hver deres måde arbejder med EU-modstand:

Susanna Dyre-Greensite, forperson for ”Folkebevægelsen mod EU”.

Lave K. Broch, medstifter af partiet „Demokraterne – hele Danmark skal leve“.

”Folkebevægelsen mod EU” er en over 50 år gammel forening, som i høj grad har medvirket til, at vi tre gange har stemt nej til afgivelse af suveræniteten til EU: Nej til Maastricht-traktaten, Nej til Euroen og Nej til afskaffelse af retsforbeholdet.

„Demokraterne – hele Danmark skal leve“ er et helt nyt parti, som forsøger opstilling til folketingsvalg. Lykkes det, får vi et parti på stemmesedlen, som vil forsvare dansk suveræniteten, selvbestemmelse og folkestyre.

Vi medtager deres ”annoncer”, fordi vi finder at disse ”søsterorganisationer” på hver deres måde er vigtige for at fastholde og styrke EU-modstanden. Og håber, at mange flere kan sympatisere med dem og vil støtte op om dem.

*Med venlig hilsen
Redaktionen.*

STØT KAMPEN FOR AT FRIGØRE DANMARK FRA UNIONEN

– BLIV MEDLEM AF

NØDVENDIGT FORUM

Så det kan sagtens udvikle sig uden at man "opdager" det.

En undersøgelse fra den nævnte tværministerielle arbejdsgruppe anslår udenlandske opkøb i 2022 til 3 % af jorden. Og understreger, at det er et skønnet tal. Og herregud kan man sige – det er jo ikke mere end Møn og Bornholm. Sådan mener flere politikere – det er slet ikke alarmerende.

Dog er selv kredse indenfor landbruget blevet betænkelige, – hvilket er bemærkelsesværdigt. F.eks. har Landbrugsavisen en artikel på nettet d. 15. dec. 2022 under overskriften: **"Dansk landbrug står vidt åbent for anonyme udenlandske kapitalfonde."**

Netop hvis man ser på det ud fra et dansk landbrugssynspunkt, er det efter min mening noget, der burde interessere danske landboforeninger meget mere. De udenlandske muligheder for opkøb vil jo bevirke prisstigninger på danske landbrugs-ejendomme.

I forvejen er kapitalkravene for køb af effektive landbrug enorme. Så det kan nemt ende med, at danske landmænd ender som lejere eller bestyrere. Allerede nu koster et gennemsnitligt landbrug ifølge ugebrevet "Mandag Morgen" ca. 45 mill. kr. Og når 14.000 landmænd pga. alder skal sælge indenfor de næste fem år, vil udenlandsk opkøb sikkert tage fart. Den frie, selvejende bonde er måske snart fortid.

I øvrigt er det langt fra sikkert, at de udenlandske investorer reelt er interesserede i landbrug; men måske snarere i sikker anbringelse af kapital, så det i virkeligheden mest drejer sig om at føre store værdistigninger på jorden ud af landet. Så hvordan disse

ejendomme bliver drevet ud fra et landbrugsfagligt synspunkt eller ud fra miljøhensyn er måske af mindre interesse for kapitalfondene.

(NB. Også boligejendomme i de store byer opkøbes af udlandet, f.eks. kapitalfonden Blackstone i København. De er sandsynligvis også mest interesserede i at indkassere stigninger i beliggenhedsværdien. Og det giver i al fald unge boligsøgende i byen prisstigninger, der stiller dem i en lignende umulig situation som unge landmænd.)

Der er imidlertid også et nationalt perspektiv i denne sag, som rækker langt ud over landbruget og burde gøre det til en folkesag.

Da Sønderjylland i årene 1864-1920 var under tysk herredømme, opstod der en kamp om jorden. Tyskland var klar over, at hvis jorden kom på tyske hænder, ville det være et afgø-

rende slag mod de dansksindede. Tysk ejerskab over landet ville kunne virke hindrende for en genforening. Derfor iværksattes programmer for at danske landbrugsejendomme kunne overtages af tyskere med statsstøtte (som blev til de meget store såkaldte domænegårde). Danskerne var klar over, at jordejerskabet var vigtigt; men pga. tyske overbud var der risiko for, at mange dansksindede bønder, der skule sælge, ville lade pengepungen bestemme. Den kendte forkæmper for danskheden H. P. Hanssen stiftede derfor både et aktieselskab og en kreditforening, der skulle sikre, at dansk jord blev på danske hænder. Og det lykkedes at hindre salg til tyskere af over 500 landbrug.

På samme måde er der en risiko forbundet ved, at noget af det mest grundfaste i Danmark; nemlig vores jord, købes væk under fødderne på os. Jord laves nemlig ikke mere – så er den opkøbt af fremmede, er den sandsynligvis væk for dansk ejerskab for altid. Kan Danmark bestå som nation, hvis f.eks. landbrugsjorden, der udgør over halvdelen af vort land, ejes mere og mere af fremmede? Og hvis også byejendommene opkøbes på lignende vis? Så spørgsmålet melder sig: Kan det have nationale følger, hvis vi ikke får sat en stopper for det her?

Nyt parti vil et bedre europæisk samarbejde end EU

Af Lave K. Broch,
medstifter af det nye parti „Demokraterne – hele Danmark skal leve“

Det var tragisk, at vi ikke kunne stemme på Folkebevægelsens liste N til EU-parlamentsvalget i år. Derudover er det et kæmpemæssigt problem for vores demokrati og selvbestemmelse, at et stort flertal på Christiansborg er så ukritiske i forhold til afgivelse af magt og suverænitet til EU. Tænk blot på hvordan de fleste partier på borgen var med til at afskaffe forsvarsforbeholdet. Nej-siden var svækket op til folkeafstemningen i 2022, fordi Folkebevægelsen mod EU ikke var repræsenteret i EU-parlamentet –

og det således kun var partierne, der fik taletid i DR og TV2. I Norge står EU-modstanden langt stærkere, fordi den er godt forankret omkring centrum-venstre gennem Senterpartiet og SF's søsterparti SV.

Gode venner og jeg har i længere tid planlagt stiftelsen af et nyt dansk parti, der vil forsvare dansk suverænitet, selvbestemmelse og folkestyre. Partiet så dagens lys den 4. maj i år og hedder „Demokraterne – hele Danmark skal leve“. Vi har allerede vedtaget, at vi vil samarbejde med det norske Senterparti og Demokraterne er blevet et kollektivt medlem af Folkebevægelsen. Vi har flere mærkesager bl.a. at vi vil styrke vores demokrati. Det gælder ikke mindst på tre områder:

1) Vi skal have flere folkeafstemninger i Danmark. Det var et stort svigt, at flertallet på Christiansborg undlod at afholde en folkeafstemning om Lissabon-traktaten og EU's finanspagt. *Demokraterne* ønsker et borgerinitiativ, hvor et større antal borgere med deres underskrift kan sikre, at der afholdes folkeafstemning om vigtige emner. Det vil vi kunne bruge i forsvaret af dansk suverænitet og folkestyre.

2) Vi vil et opgør med mørklægningsloven, så vi får mere åbenhed i den danske centraladministration og

3) Vi siger klart nej til centraliseringen af magt i EU. *Demokraterne – hele Danmark skal leve* ser hellere, at Danmark genindtræder i EFTA og styrker det nordiske samarbejde end at Danmark bliver til en delstat i Europas Forenede Stater. Vi har både et holdningspapir om Norden og et om Europa, europæisk samarbejde og EU.

Jeg håber, at du – som læser dette indlæg – vil give *Demokraterne* en vælgererklæring, støtte os og evt. blive medlem. Måske er du ikke helt enig med os, men tænk så over om du er mere enig med de partier, der er på Christiansborg – og husk at selv om du har givet en vælgererklæring til *Demokraterne*, så behøver du ikke at stemme på os. Du hjælper os blot med at komme på stemmesedlen. Gå ind på **vaelgererklæring.dk** og find *Demokraterne – hele Danmark skal leve*. Du kan også læse mere om vores holdninger på www.demokraterne.nu

Vi takker for din opbakning. Sammen kan vi skabe et bedre Europa og et mere demokratisk Danmark!

Nødvendigt Forums
HJEMMESIDE

Besøg os på www.nodvendigt-forum.dk

Vil du ud, så meld dig ind... i Folkebevægelsen mod EU

Af Susanna
Dyre-Greensite,
formand for Folkebevægelsen
mod EU

EU er den største magtfaktor i dansk politik, og EU's indflydelse bliver stadig større. Alligevel fylder debat om EU's rolle ganske lidt i det danske samfund. Særligt den kritiske vinkel mangler: Danmark har den mest EU-begeistrede regering nogensinde og meget få valgte politikere, der giver EU reel modstand. Derfor er der brug for, at folket gør det.

Folkebevægelsen mod EU bidrager til den danske EU-debat med oplysning og opråb. Vi fortæller danskerne om, hvor meget og hvordan EU påvirker vores hverdag. Vi råber op og kræver mere demokrati og mindre EU. Det har vi gjort siden 1972. Takket være folkelig modstand har vi stadig kronen i Danmark, og

vi bestemmer stadig vores egen retspolitik. Vi fortsætter kampen i med- og modvind.

Meld dig ind i kampen – meld dig ind i Folkebevægelsen mod EU på folkebevaegelsen.dk/bliv-medlem

Kontingentsats til studerende, pensionister, ledige: 75 kr./halvår

Ordinær kontingentsats: 200 kr./halvår.

Nødvendigt Forums LANDSMØDE

Askov Højskole, Maltvej 1, Askov, 6600 Vejen
Søndag den 10. november 2024 kl. 14.00 - ca. 17.00

Mødet foregår i Schrøders stue (gå til højre ved indgangen og gennem spisesalen)

PROGRAM

Velkomst og indledning

Mødet indledes med et offentligt foredrag af formanden for "Folkebevægelsen mod EU" Susanna Dyre-Greensite: "EU-modstand i krigstid".

Dagsorden for den ordinære generalforsamling.

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Bestyrelsens beretning
4. Fremlæggelse af regnskab og budget til godkendelse
5. Valg af styrelsesmedlemmer og suppleanter. Af de nuværende 10 styrelsesmedlemmer er følgende 4 på valg:
  - Christian Munch
  - Niels Holger Hansen
  - Helge Rørtoft-Madsen
  - Jørgen Ganshorn

Forslag til kandidater til styrelsen skal indsendes senest 1 uge før Landsmødet til kasserer Lona Friborg, mail: lona.friborg@gmail.com eller tlf. 7566 7383. Da vedtægterne tillader op til 15 bestyrelsesmedlemmer, er der plads til flere.

6. Valg af revisor
7. Eventuelt

Der slutes med fælles kaffebord – pris kr. 50,-

Landsmødet var også indkaldt i nr. 98 (maj 2024) og er derfor meddelt RETTIDIGT.

Gerne tilmelding til landsmødet på mail: lona.friborg@gmail.com eller tlf. 7566 7383

Med venlig hilsen
Nødvendigt Forum

Den politiske sæson er skudt i gang og **EU-toget** kører fortsat med fuld fart

Af Anders Vistisen,
medlem af Europa-Parlamentet
for Dansk Folkeparti

Den nye EU-Kommission er nu blevet præsenteret og det står allerede klart, at vi kommer til at se endnu en acceleration af EU's føderalistiske projekt.

EU-Kommissionen har nu udnævnt kommissærer på nye områder som bolig og sundhed. Dette er særligt bekymrende, fordi danskerne aldrig har fået mulighed for at stemme om, hvorvidt vi ønsker, at EU skal styre disse områder. Men for os, der er kritiske overfor mere EU, er det ingen overraskelse, at EU helt uden demokratisk opbakning fra vælgerne udvider sine magtbeføjelser. EU's historie er fyldt med eksempler på, hvordan EU har tilranet sig mere magt gennem bagdøren og uden at spørge vælgerne. Sundhed og boligpolitik er kerneområder, som bør forvaltes af de nationale stater, tæt på borgerne.

Det er et grundlæggende problem, at EU hele tiden finder nye områder, hvor de mener at have en berettigelse til at gribe ind. Hvor stopper det? Hvilke flere områder af vores samfund skal overlades til Bruxelles? Der er en klar og bekymrende tendens i EU's udvikling mod en føderal stat, hvor medlemslandenes ret til selvbestemmelse udvandes mere og mere. Det er en udvikling, Dansk Folkeparti kæmper imod. Vi mener, at beslutninger om bolig og sundhed skal træffes i Danmark af danskere – ikke af en kommission, vi knap har indflydelse på.

Men det er ikke kun i forhold til suveræniteten, at den nye EU-Kommission viser sine svagheder. EU står fortsat over for sin største udfordring: migrationskrisen. Hvert år kommer millioner af migranter til Europa, og hele 80% af de afviste migranter bliver aldrig udvist. Det er et choktal, som burde få enhver ansvarlig politiker til at reagere. Men hvad gør EU-Kommissionen? De taler om solidaritet, fordelingsnøgler og omfordeling af migranter – som om det skulle løse den grundlæggende problematik. Sandheden er, at EU's grænser står pivåbne, og de nødvendige tiltag for at sikre Europas ydre grænser er slet ikke blevet implementeret.

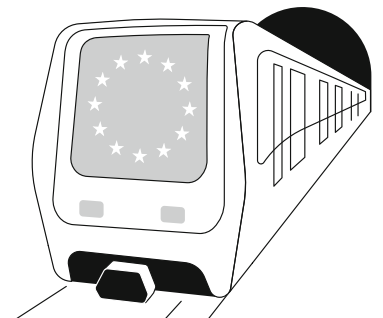
I denne sammenhæng er det vigtigt at anerkende de få EU-lande, der faktisk tager ansvar og siger fra over for denne uansvarlige migrationspolitik. Ungarn, under Viktor Orbáns ledelse, har stået som et lysende eksempel på et land, der tager sin nationale

sikkerhed alvorligt. Ungarn har med strenge grænseforanstaltninger og en klar afvisning af tvangsfordelingen af migranter modstået presset fra Bruxelles. Det er noget, som andre europæiske lande burde lære af, ikke mindst Danmark.

Mens EU-Kommissionen snakker om nye regler og tiltag på områder, de aldrig burde have haft magt over, ignorerer de den største krise, vores kontinent står over for. Der er intet tegn på, at den nye Kommission vil gribe effektivt ind i migrationskrisen, og det er dybt bekymrende.

Vi i Dansk Folkeparti ser frem til en politisk sæson, hvor vi fortsat vil kæmpe for et Danmark med mindre EU og mere national selvbestemmelse. Det er vigtigt, at vi i Europa-Parlamentet får italesat, hvordan EU's magtcentralisering skader medlemslandenes frihed og handlekraft. Vi vil arbejde for at sætte en stopper for den føderalistiske udvikling og sikre, at EU ikke får mere magt, end de allerede har.

Europa-Parlamentet er skudt i gang, og kampen for et frit og selvstændigt Danmark fortsætter.

Utopien om ét Europa og Søren Krarups modstand

Af Monica Papazu,
mag.art.

UNIONEN ER DØD, UNIONEN LEVE!

Året var 1992. Historien bevægede sig hurtigt. Godt to år var gået siden kommunismens fald i satellitlandene i Østeuropa (efteråret og vinteren 1989). Kun to måneder var gået siden Sovjetunionens opløsning i december 1991. Den 8. februar 1992 sad vi på restaurant "Landsoldaten" i Fredericia for at samle tankerne om modstanden mod oprettelsen af den Europæiske Union – Maastricht-traktaten.

"Vi" – det betyder: Søren Krarup, Jesper Langballe, Kai Pedersen, Steen Steensen, Bent Jensen, Henrik Gade Jensen og nogle flere. Jeg var med – for det stod klart for mig som for andre østeuropæere, at den planlagte union var en variant af den union, der lige var brudt sammen. Den hvilede på samme præmisser: menneskene betragtet som en anonym, kulturløs og historieløs befolkningsmasse og ikke som folkeslag – hjemløse individer, som skal sættes i en ramme; internationalisme i stedet for reelle nationalstater; politisk og økonomisk integration, som forudsætter, at national suverænitet i betragteligt omfang sættes ud af kraft. Unionen er død, unionen leve! Sådan så vi på det.

Jesper Langballe havde indkaldt til mødet i Fredericia. Han og Søren Krarup var sande veteraner i denne kamp, som fortsat skulle kæmpes. Som Søren Krarup fortæller i sin bog fra 1998,

I min levetid: 60 års Danmarkshistorie, havde han allerede i 1962 været med til at udstede Studenterkredsens "fælles udtalelse mod Fællesmarkedet". For det drejede sig ikke bare om varer eller om et "marked", men, som man kan læse i Jean Monnets bøger, som Søren Krarup citerer, om noget langt væsentligere: forståelsen af det nationale. "Optagetheden af den nationale suverænitet", skrev Jean Monnet, "var en hindring for forståelsen mellem mennesker, for den fælles handling og for samfundsmæssige fremskridt". "For at freden virkelig kan få en chance, må der først skabes et Europa".

"Man overveje udtrykket!", kommenterer Søren Krarup. "Skabes et Europa. Men Europa var jo skabt. Europa har eksisteret i over tusind år. Europa har været dette bestemte kontinent, bestående af disse bestemte nationer. Det kan ikke skabes, for det er skabt. Det *eksisterer!*".

Derfor er "utopi", sådan som Søren Krarup bemærkede, den rigtige betegnelse for disse politiske planer. "Utopi", skal jeg præcisere, betyder ikke "urealiserbart", selvom det er sådan, ordet bruges i almindelig tale. "Utopien" er i reglen en skrevet tekst, et samfundsprojekt, hvis hovedkarakteristikum er viljen til at erstatte den virkelighed, som eksisterer, med selve den plan, utopisten har udtænkt, og som han anser for nøglen til det bedste samfund på jorden.

Utopien er urealistisk, for der findes ikke ideelle samfund, men kun ufuld-

komne samfund med større eller mindre skavanker. Men først og fremmest er utopien, netop på grund af sin idealisme, nihilistisk. Først skal virkeligheden ryddes af vejen – det kan gøres langsomt gennem love og institutioner, så næsten ingen opdager det, eller i ét hug. På dens ruiner skal der så bygges noget nyt. Både kommunismen og nazismen, som jo er internationalistiske i deres essens, er projekter, som blev forsøgt ført ud i livet.

NATIONAL SUVERÆNITET

Det er stadig forbløffende, at unionspropagandaen konstant har dæmoniseret det nationale og præsenteret den nationale bevidsthed og statsuveræniteten som selve årsagen til krige. Og dette på trods af, at Anden Verdenskrig og tiden umiddelbart efter var beviser på de internationalistiske projekters krigeriske aggressivitet. Både nazismen og kommunismen var samfundsmodeller, som skulle virkeliggøres på et så stort geografisk område som muligt. Det, som derimod udgjorde nerven i modstanden mod begge former for totalitarisme, var den gode, gamle fædrelandskærlighed – eller i andre termer: Det var en kamp for national suverænitet. Det gælder for kampen mod nazismen såvel som mod kommunismen.

Alle indvendinger mod det europæiske integrationsprojekt munder ud i ét principielt spørgsmål: *national suverænitet*. Dette var allerede spørgsmålet i 1960'erne, da de danske politikere, selv de konservative, ønskede tilslutning til Romunionen (dannet i 1957). ►►

Dengang skrev Søren Krarup: "Jeg er hidtil gået ud fra som en selvfølge, at målet for al dansk politik var bevarelsen af Danmark som et frit og selvstændigt land. [...] Alt, hvad der hidtil har stået øverst og er blevet betragtet som hovedmålet for dansk politik, kastes [nu] i brokkassen – og ivrigst til at kaste det derned er de partier, hvis holdning har været en bevidst understregning af det".

Det er sikkert rigtigt, at den gradvise forsvinden af ægte konservativ politik i Danmark, som vi gennem årene har været vidne til, går tilbage til denne grundskade.

Og Danmark fulgte trop i tilslutningen til et projekt, som aldrig nogensinde havde været en folkelig idé og et folkeligt ønske – hvad nogle af folkeafstemningerne også dokumenterede: det danske nej til Maastricht-traktaten i 1992; franskmændenes og hollændernes nej til Lissabon-traktaten i 2005. Masserne var blevet grundigt bearbejdet gennem propaganda, men hvis folk fortsatte med at sige nej, var der midler til rådighed til at underkende deres valg. I de år ændrede demokratiet sig væsentligt, som det kun er normalt, når sagen er et elitært projekt, der bare skal realiseres. Demokratiet blev til post-demokrati.

Forbindelsen mellem national suverænitet og demokrati er ikke tilfældig. Demokrati betyder respekt for folket, for "demos" – og ikke blot en række tekniske regler. Demokrati betyder, at lovene udspringer af en folkelig virkelighed, en folkelig forståelse af rigtigt og forkert, retfærdigt og uretfærdigt. Demokrati betyder danske love for det danske folk. Og alt dette forudsætter national suverænitet.

Danmark har lidt et gradvist tab af suverænitet. Lige fra begyndelsen, siden vedtagelsen af Romtraktaten og oprettelsen af EF (1957-1958), har Søren Krarup været klar over, hvor udviklingen bar hen. Danmark tilsluttede sig EF i 1973. Tyve år senere gik

planen ind i en ny fase. Det Europæiske Fællesskab var ved at blive til den Europæiske Union. Det er denne sene etape, jeg oplevede på nært hold.

Endnu en gang, i 1992, stod Søren Krarup frem, forklarede sammenhængen, og de, som kunne høre, sluttede sig til modstanden. I vores kreds blev det til en antologi af små essays, *For Kronen og Fædrelandet*, og til et blad, *Frihedsbrevet*. Det blev til debatmøder, og artikler blev skrevet i pressen. Og ved den danske folkeafstemning blev Maastricht-traktaten forkastet for kun at blive accepteret et halvt år senere som resultat af pres, politiske manøvrer og propaganda, som bestod af fraser. Samme fraser, man havde hørt i flere årtier: "Vi er led i en udvikling af vældige dimensioner, og den er stort set uafvendelig" – udviklingen kan ikke standses; "tiden er løbet fra de nationale stater", som Søren Krarup citerer i sin bog *Selvbesindelse* (1976). Ren og skær determinisme og tro på historiens love, man automatisk skal bøje sig for. Gentagelsen gør underværker. Fraserne bliver som et naturligt miljø, man ikke længere kan gennemskue. "Det stadige dryp huler stenen", sagde Søren Krarup med rette.

MED LOV SKAL LAND NEDBRYDES

Det allervæsentligste var, at terrænet var formelt forberedt, og at skredet for længst var foregået, ikke bare i bevidsthederne, men i selve *loven*. Overraskende nok var det sket kort tid efter, at Danmark i kampen mod den tyske besættelse havde genvundet sin frihed, ja, sin nationale suverænitet. For kampen mod Nazi-Tyskland havde først og fremmest været – være det sagt endnu en gang – en kamp for national overlevelse, imod landets traditionelle fjende og dennes imperiale ekspansion. Skredet fandt sted i begyndelsen af 1950'erne.

"I 1953 fik Danmark en ny grundlov", skriver Søren Krarup. Det skæbnesvangre var paragraf 20 om afgivelse af suverænitet: "[S]agt i jævne ord

betød den, at herefter kunne herredømmet over Danmark overdrages til fremmede". Det var "et brud med hele Danmarks historie. Det ville tidligere være blevet kaldt for en legalisering af landsforræderi. Det indebar, at én generation kunne ophæve, hvad alle tidligere generationer havde bestræbt sig på at bevare og give i arv til deres efterkommere" (*Selvbesindelse*).

Det paradoksale var, at det var landets lov – grundloven – som ophævede landets lov. Der var "noget selvmodsigende i at give en grundlov med indbygget selvophævelse". Det stred mod "grundlovens karakter af grundlov". "Via denne paragraf kunne grundloven reduceres til en begrænset og perifer lov. Altså var den ikke grundlov". Så kunne "folketinget synke ned til at blive et ekspeditionskontor for mellemfolkelige myndigheders afgørelser" (*Selvbesindelse*).

Det er til selvbesindelse om denne realitet, Søren Krarup kaldte i 1970'erne, under EF-striden, og senere, i begyndelsen af 1990'erne, i forbindelse med tilslutningen til EU. "Om selvbestemmelsesretten drejer hele sagen sig da – både den politiske og kulturelle. Det er danskernes mulighed for at være herrer i eget hus, der er spørgsmålet. Og det er i dette spørgsmål, vi med forvirring og frygt ser vore politikere bukke servilt for Europa og aflevere Danmarks selvstændighed i Bruxelles" (*I min levetid*).

Det drejer sig ikke om politik, men om noget, som står over politik i vanlig forstand: det nationale fællesskabs overlevelse. EF og EU er ikke andet end en mekanisme til ophævelse af nationalstaterne – og det var meningen fra begyndelsen, som vi har set hos Jean Monnet. For nationerne kan næppe leve og overleve uden egen lov, deres stats lov. Med tiden vil det blive åbenbart, at den proces, man var (og er) fanget i, er *globaliseringen*, som med ideologiske, politiske og tekniske midler forvandler den menneskehed, som hidtil har bestået af folkeslag

med hver sin kultur, sin historie og sine love til en ansigtsløs masse, som ikke regeres ved love i ordets sande forstand, men administreres ved hjælp af tekniske regler. Samfundet bliver betragtet som "et maskineri", skrev Søren Krarup allerede i 1970'erne, og politikerne forvandles til "maskinmestre". Det er en afhumanisering af politik og samfund. Det er dér, vi befinder os i dag. I en reglernes og reglementernes jungle, i ensartethedens mekanismer, i afkulturaliseringsprojekter, som sigter på at slette den nationale bevidsthed, som altid er en historisk bevidsthed, og erstatte den med "den europæiske", som kun er europæisk af navn. For selve det, som udgør Europa, har ingen plads i den: folkeslagenes mangfoldighed, de na-

tionale kulturer og love, som afspejler det nationale liv.

I HISTORIENS BAKSPEJL

Når historien om den Europæiske Union en dag skal skrives – Danmark får nok et kapitel i den – vil forskerne søge i arkiver og lægge mærke til Søren Krarups prægnante stemme. Han forstod det hele fra begyndelsen – på det tidspunkt, da optimismen efter Anden Verdenskrig såvel som angsten for krig i Europa hensatte sindene i forvirring. I stedet for at prise krigens lykkelige udfald for selve Danmark – "og det var forår og Danmark frit" – og belært af denne historiske erfaring forpligtede sig til at værne om landets selvstændighed hastede politikerne (de fleste af dem) til at forkaste deres

reelle ansvar over for land og folk, over for frihedens og lovens arv.

Men som man i dag som dansker alligevel kan se tilbage på Anden Verdenskrig og finde grund til national stolthed i det, at der har eksisteret en modstandsbevægelse, ligesådan vil man en dag kunne se tilbage på unionsperioden og indse, at der også har eksisteret en modstandsbevægelse i den tid, og at Søren Krarup er et væsentligt symbol på national værdighed.

Det, han sagde dengang – og gentog i mange årtier – skal også siges i dag. I tide og utide. Projekter, imperier, overstater varer ikke evigt.

***

Hvordan fungerer EU?

Af Uffe Jensen,
medlem af Retsforbundet

Som det ses, er EU IKKE et demokrati. Det er et autokrati. Statslederne, og et par embedsmænd øverst i hierarki, udpeget af statsledere, styrer hele lovgivningsprocessen. Kommissionen har eneret til at fremsætte lovforslag, fjernstyret af statslederne i det "Europæiske" råd; Ministerrådet har lovgivende magt, til

en vis grad sammen med parlamentet, men dog kun indenfor bestemte lovområder.

EU-parlamentet er IKKE et parlament – det har intet at gøre med demokratisk parlamentarisme. Det er blot et gummistempel parlament, der kan justere forslag kommissionen (dvs. regeringslederne) har fremsat og enten gummistemple eller ikke gummistemple.

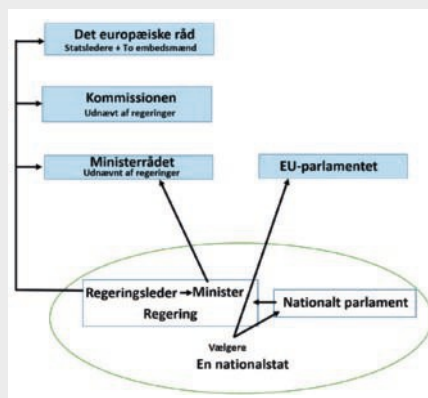
De nationale parlamenter er kørt ud på et sidespor, indenfor de lovområder, som statslederne i fællesskab har besluttet skal høre under EU.

Desuden er EU IKKE Europæisk. Der er 51 lande i det geografiske Europa, kun 27 i EU.

EU'S STRUKTUR

POLITIKERES VEJE TIL MAGT I EU

LOVGIVNINGSPROCESSERNE I EU

Fagbevægelsens rolle i Folkebevægelsen mod EU

Af Kim W Bilfeldt,
medlem af Fagligt udvalg i
Folkebevægelsen mod EU

HÅRDE ÅR FOR ARBEJDSTAGER- RETTIGHEDER I VERDEN

De sidste 10 år har været historisk hårde for lønmodtagere og arbejdere over hele verden.

I følge ITU's Global Rights Index (<https://www.globalrightsindex.org/en/2023>) – en rapport om overtrædelser af rettigheder for lønmodtagere fordelt på 149 høj- og lavindkomstlande – oplever fagbevægelsen en alarmerende stigning i angreb på ytringsfrihed, ret til organisering og fagforeninger generelt. 2024 ser ikke ud til at blive bedre, tværtimod.

- 87% eller 9 af 10 lande krænker eller angriber retten til strejke
- 79% eller 4 af 5 lande krænker retten til kollektive forhandlinger
- 75% eller 3 af 4 lande prøver aktivt at forhindre retten til at etablere eller tilslutte sig fagforeninger
- 43% af landene begrænser ytrings- og forsamlingsfriheden.

- Arbejderne blev anholdt og tilbageholdt i 74 af de 149 lande.

I EU./ EUROPA- SIKKERT OG GODT FOR DEN DANSKE MODEL OG FAGBEVÆGELSEN?

- 72% af lande har registrerede krænkelser af strejkeretten
- 54% Har registrerede krænkelser til kollektive forhandlinger
- 41% Krænker retten til at være medlem af en Fagforening
- 6% Registrerede vold på ansatte
- I EU er der 15 Millioner registrerede arbejdsløse
- 95 millioner i EU lever under fattigdomsgrænsen

I 1972 da Danmark tilsluttede sig EU, lød det fra toppen af fagbevægelsen og erhvervslivet, at EU aldrig ville få indflydelse på arbejdsmarkedet. Nu er der næsten 1000 direktiver/love indført, der berører det danske arbejdsmarked. EU's mindsteløn er bare en af dem.

EU ANGRIBER TILKÆMPEDE RETTIGHEDER

Taber Danmark til EU-domstolen, og EU's mindsteløn dermed bliver en realitet, kan det, hvis fagbevægelsen griber det rigtigt an, måske give et løft i EU-modstanden. Det kunne være anledningen til at rejse et krav om en folkeafstemning om Danmarks fortsatte medlemskab af EU. Eller i det mindste et krav om et nyt forbehold, en reel socialprotokol, som sikrer lige rettigheder og danske aftaler/overenskomster.

Personligt tror jeg det er mest realistisk med en dansk udmeldelse, da det indre marked og EU's "Grundlov" (Den fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital) vil sætte en stopper for enhver lov der beskytter borgerne frem for kapitalens frihed. Derfor er en udmeldelse den eneste sikre vej.

At forlade EU løser ikke alle problemerne. Der vil stadig være angreb på

- nødderne knækker vi stadig selv...

Dansk tilslutning til EF vil ikke indskrænke parternes selvbestemmelsesret på det danske arbejdsmarked. Hvert medlemsland kan fortsat bevare og udvikle sit eget arbejdsmarkedssystem, og arbejdsmarkedets parter kan føre overenskomstforhandlinger på den måde, de finder bedst. Medlemskab af EF begrænser heller ikke organisationernes ret til selv at bestemme arbejdsrettens aftalmæssige grundlag.

I Danmark er der tradition for, at fagbevægelsen og arbejdsgiverne selv prøver at knække nødderne – de store såvel som de små. Det vil de fortsat gøre, også efter et dansk ja til EF.

Leif Hartwell Thomas Nielsen

fagbevægelsen, på vores faglige rettigheder og på velfærden. Men melder vi os ud af EU, slipper vi for EU's direktiver og vi får dermed mulighed for at påvirke danske politikere og arbejdsgivere. Så kan vi gøre noget ved angrebene, sætte egne krav, få reel indflydelse på retningen og rigtige handlemuligheder.

EU-VALGET, HVA' NU?

EU-valget herhjemme den 9. juni viste EU modstandens svaghed og et udemokratisk system. De mange blanke stemmer (2,1%) og den lave valgdeltagelse på 58,2% , et fald fra sidst hvor den var 66,1%, fortæller, at mange ikke har haft et parti eller en bevægelse, der talte deres sag. Det indikerer en mistillid til EU-systemet, og viser at EU-modstanden er til stede.

Højredrejningen blev ikke så markant i EU som frygtet. Der var ellers pustet liv i et bål af fremmedfrygt, samtidig med at der, gennem systematisk underminering af faglige rettigheder og udhuling af dagpenge, er forsøgt at gøre arbejdere til 2.rangs borgere i eget land.

Valgresultatet er sandsynligvis mere et udtryk for et ønske om mindre EU, end et ønske om at trække EU i en arbejderfjendsk retning.

Arbejderpartier og venstrefløj svigtede stort. Det gjorde de ved at gå med på "EU-sangen". De taler om oprustning og mere våbenproduktion, og arbejder for at der gennem suverænitetstafgivelser til Bruxelles tilføres mere magt til EU.

Det yderste højre taler nu om velfærd og demokrati. De "stjæler" rask væk emner der berører arbejderne og deres dagligdag. Men der er ingen handling bag, de ønsker **ikke** fremskridt for miljøet, for arbejderne eller velfærden. Højrefløjen eksisterer og opererer for kapitalisternes profit og til det formål er EU et fantastisk redskab.

Må venstrefløjen og toppen af fagbevægelsen både herhjemme og i resten af EU snart vågne af deres Tornerosetilstand, tage tornen i den anden hånd og arbejde ud fra det faktum, at det **ikke** er EU, der er garant for retfærdighed, lighed og velfærd.

FART PÅ DET FAGLIGE ARBEJDE

Det kommende år byder på mange opgaver, og vi har brug for dig.

Bladet *Faglig EU Debat* vil forsat udkomme. EU's mindsteløn bliver uhyggelig aktuell det kommende år. Der skal holdes øje med de problematiske EU-udbudsregler, som skaber usikre arbejdspladser og social dumping. Vi retter fokus mod "EU's kriminelle arbejdsmarked" og det stigende antal af Working Poor, og sammen med den engelske fagbevægelse ser vi nærmere på erfaringerne fra Brexit.

EU er en bombe under det danske arbejdsmarked. De initiativer der kommer fra de tidligere arbejderpartier og venstrefløjen er lappeløsninger og "akut socialhjælp", der i bedste fald afbøder nogle af de værste konsekvenser af EU's fri bevægelighed. Men problemets kerne, EU's konstruktion, rykker det ikke noget ved. EU skal ud af det danske arbejdsmarked, det er den eneste løsning på den lange bane.

Folkebevægelsen mod EU's faglige udvalg glæder sig til at arbejde sammen med dig.

**Nødvendigt Forums
HJEMMESIDE**

Besøg os på www.nodvendigt-forum.dk

EU's fremtidsplaner for at imødegå unionens kriser

Af Karen Sunds,

uddannet landmand og økonom og arbejder i dag som gartner. Hun er formand for den grønne gruppe i 3F-Djursland.

Valget til EU-parlamentet i juni 2024 gav en vigtig strømpil for, hvordan stemningen er i befolkningerne i EU-landene. Helt kort fortalt, var valgresultatet en alvorlig begyndelse til de kræfter, som arbejder for at give EU stadig større magt på bekostning af den nationale suverænitæt i det enkelte land.

Vælgerundersøgelser op til valget viste klart, at denne modstand har sin rod i den stærkt voksende sociale ulighed, og i en udpræget utryghed: Kan jeg være sikker på at tjene til dagen og vejen i fremtiden? Kan jeg være sikker på, at der fortsat er et offentligt sygehus, der kan behandle mig, hvis jeg bliver syg? Sådanne spørgsmål...

EU-Kommissionen HAR set på vælgermålingerne. Og i en uhyre interessant rapport, udarbejdet af den italienske politiker Enrico Letta (april 2024: "Much more than a market"), vurderes det, at etableringen af EU's indre marked bærer en meget stor del af ansvaret for, at modstanden mod unions integration er så markant. Det indre marked har nemlig ført til meget større ulighed, også regionalt, i form af udkantsområder, forklarer Letta. Og dertil kommer, at mange små virksomheder føler sig "kørt over" af det indre marked, som jo er en tumleplads for de allerstørste monopoler. Joh, EU-eliten ved nok, hvor skoen trykker. Men vil de så rulle Unionen tilbage? Tværtimod!

For nylig offentliggjorde EU-Kommissionen en rapport udarbejdet af den gamle, indflydelsesrige chef for EU's centralbank, Mario Draghi. Rapporten bærer navnet: "Fremtiden for EU's konkurrenceevne".

Draghi giver et meget præcist billede af, at EU er inde i en dyb økonomisk krise, og er ved at blive kørt agterud på det globale plan. Han siger direkte, at EU er i en eksistentiel krise, og han skærer også ud i pap, at medicinen er "mere union".

Det er bemærkelsesværdigt, at Draghi-rapporten og den tidligere omtalte rapport fra Enrico Letta, ligger fuldstændig på linie i den politiske retning og de konkrete anbefalinger. Det siger en hel del om, at der ikke er tale om "løs snak". Det ville være meget dumt at undervurdere, hvad EU-toppen har på bedding.

Og hvad er det så, EU har på tegnebrættet? Følgende hovedpunkter finder vi i Enrico Lettas rapport:

- Den vigtigste anvisning er, at de store europæiske monopoler, der konkurrerer på det globale plan, skal gøres endnu større og mere indflydelsesrige. De politiske tiltag skal tilpasses denne opgave.
- Især skal der fokuseres på at få skabt en stor og stærk fælles våbenindustri.
- Der skal tages et opgør med den megen brug af national statsstøtte til diverse brancher og virksomheder. I stedet skal den offentlige støtte gives via EU, på unionsniveau.

Her er det tydeligt, at EU vil udnytte, at der i ly af corona-krisen blev taget et meget vidtgående skridt, nemlig en beslutning om, at EU kan optage fælles gæld, som landene hæfter for i fællesskab. Det betyder, at Danmark kommer til at skulle skyde en masse penge i den fælles EU-kasse, som vi jo så ikke kan bruge efter vores egne politiske valg her i landet. Det er svært at overvurdere betydningen af dette skridt.

Men Letta lægger også op til, at der skal ske store forandringer i det politiske system. Her er nogle af hans udspil:

- Politiske beslutninger, som EU træffer, skal fremover i langt højere grad gennemføres via forordninger, i stedet for at skulle implementeres via direktiver. Det betyder nemlig, at lovgivningen bliver indført direkte i landene, uden at være afhængig af, at landene selv implementerer den.
- Og så skal det være slut med minimumsdirektiver. De giver alt for stor råderum for de enkelte lande, der kan finde smuthuller, så de undgår at gennemføre såkaldt „udtømmende harmonisering“, forklarer Letta.
- Letta erklærer også, at mange nationale forvaltninger ikke er professionelle nok. Så det er nødvendigt, at EU får flere værktøjer til at kunne blande sig i de offentlige forvaltninger i landene.

Dette er bare et lille udpluk af de mange forslag, som Letta kommer med. Han lægger ikke skjul på, at denne vej "for de europæiske bor-

---

Draghi's rapport

Af Redaktionen

Mario Draghi, som er fhv. chef for Den Europæiske Centralbank og tidl. premierminister i Italien, har fået som opgave af Ursula von der Leyen, EU-kommissionens formand, at udforme en ny nødplan for EU. Draghi har en høj stjerne i EU-toppen. Han var nemlig med til at redde euroen under krisen for 10 år siden, hvor de sydeuropæiske lande var på fallittens rand, idet han garanterede, at Den Europæiske Centralbank ville købe de kriseramte landes statsobligationer, som ingen andre ville røre med en ildtang.

Planen foreligger nu. Draghi konkluderer, at hvis EU ikke gennemfører store reformer af sin struktur, kan unionen stå overfor en eksistentiel udfordring, dvs. unionen kan kollapse. Ved forelæggelsen af planen sagde Draghi bl.a. **"Vi er nået til et punkt, hvor vi, hvis vi ikke gør noget, bliver nødt til at gøre skade på enten vores velfærd, vores miljø eller vores frihed."**

Det er på linje med det, som Brian Mikelsen, direktør i Dansk Erhverv, bl.a. udtalte i Berlingske Tidende mandag d. 29. april 2024: **"Det er blevet sværere og sværere at drive virksomhed i Europa, derfor søger mange mod USA, Kina og andre lande. Europa sakker bagud ... Vi er i en situation, som er en enorm brændende platform ... jeg er alvorlig bekymret for, at EU mister konkurrencekraft og legitimitet."** Hvilket også Draghis rapport viser. F.eks. betaler vi i EU 158 % mere for elektricitet end i USA. Draghi foreslår også, at industrien skal hjælpes gennem krisen ved at penge fra egnsudviklingsstøtten til EU's fattigste regioner omdirigeres til virksomhederne for blandt andet at fremme brugen af kunstig intelligens i produktionen. Endvidere skal EU efterligne Kinas fremsynede forsyningspolitik for at undgå, at den euro-

pæiske industri kommer til at mangle vigtige råstoffer. (NB. En efterligning af Kinas "fremsynede" politik er i virkeligheden nærmest en udplyndring af andre landes råstoffer, altså en slags nykolonialisme, red.)

Men det mest opsigtsvækkende er, at rapporten konkluderer, at nedenstående tre tiltag er absolut nødvendige for at redde situationen. Det betyder – så vidt vi i Nødvendigt Forum kan se – at man for at redde EU er nødsaget til at ofre nationalstaten.

For det første skal EU og de kriseramte EU-lande kunne optage fælles gæld, som alle lande hæfter for.

For det andet skal enstemmighed afskaffes som princip for beslutninger i Det Europæiske Råd, så de nødvendige beslutninger ikke kan hindres af nationalstater.

Og for det tredje skal EU kunne udskrive direkte skatter i de enkelte lande. Da EU er den "stærkeste" tager de naturligvis skatter før alle andre. Og da det næppe er muligt at beskatte et lands befolkning og firmaer med mere end de ca. 50 % af produktionen, som i Danmark omfordeles via det offentlige, kan enhver regne ud, hvad direkte EU-skatter betyder. En EU-skat vil nok starte beskedent; men da magten følger pengene, vil den sandsynligvis hurtigt vokse. Bliver den med tiden f.eks. 15 %, ja, så må stat og kommuner i Danmark naturligvis nøjes med en skat på de resterende 35 %.

Nødvendigt Forum siger "Velbekomme". PS. Læs også Karen Sunds artikel om dette.

*Med venlig hilsen
Redaktionen*

gere ... vil medføre høje kollektive omkostninger". Han taler her om de mange milliarder euro, der skal bruges til at støtte den europæiske våbenindustri, EU-støtten til de største monopoler og omkostningerne ved at udvide Unionen med en række nye lande fra Øst- og Sydeuropa.

Og han fortsætter: "Så længe der ikke er klarhed og gennemsigtighed om, hvordan disse midler vil blive identificeret, og hvem der skal betale for dem, vil bekymringen blandt borgerne selv, og blandt de vitale kræfter i vores samfund være stigende. For at undgå politiske tilbageslag skal spørgsmålet om finansiel støtte og omkostningsfordeling... finde klare... svar."

Jeg tror ikke, der er megen tvivl om, at vi står overfor et kvantespring i unionsudviklingen i de kommende år: Vi står som unionsmodstandere med en kæmpe opgave. Vi skal sprede information til brede dele af befolkningen om, hvad der er ved at ske. Og vi skal organisere modstanden mod denne udvikling.

**Nødvendigt Forums
HJEMMESIDE**

Besøg os på
www.nodvendigt-forum.dk

Vedtægter for **Nødvendigt Forum**

§ 1.

Nødvendigt Forum har som formål:
- på folkestyrets grundlag gennem oplysning at hævde Danmarks selvstændighed som frit og folkestyret land, der samarbejder mellemfolkeligt og mellemstatsligt med andre europæiske lande og med lande uden for Europa i sager af fælles betydning.

- Nødvendigt Forum arbejder for, at Den Europæiske Union opløses og erstattes af et ikke centralstyret samarbejde mellem Europas lande.

§ 2.

Nødvendigt Forum virker ved udgivelse af bladet af samme navn, gennem studiekredse og oplysnings- og debatmøder, og gennem samarbejde med andre foreninger og bevægelser.

§ 3.

Enkeltpersoner, der kan tilslutte sig bevægelsens formål, kan optages som medlemmer. Kontingentet fastsættes af landsmødet.

§ 4.

Bevægelsens højeste myndighed er det årlige landsmøde, som indkaldes med et varsel På mindst 4 uger.

§ 5.

Bevægelsen ledes af en styrelse på indtil 15 personer, hvoraf halvdelen er på valg hvert år.

Landsmødet skal godkende vedtægter, regnskab og budget.

Der vælges 2 revisorer og 1 revisorsuppleant for 2 år ad gangen.

§ 6.

Beslutninger på landsmødet træffes ved simpelt stemmeflertal. Stemmeret og ret til af blive valgt til styrelsen har ethvert medlem, der har betalt kontingent.

§ 7.

Vedtægterne kan kun ændres med 2/3 deles flertal af de stemmeberettigede på 2 hinanden følgende landsmøder med mindst 5 måneders mellemrum.

§ 8.

Forslag til vedtægtsændringer, der ønskes behandlet på landsmødet skal være styrelsen skriftligt i hænde senest 4 uger før landsmødet. Forslag til valg af kandidater skal være styrelsen skriftligt i hænde senest 1 uge før landsmødet.

§ 9.

Styrelsen nedsætter efter behov arbejdsudvalg af styrelsen eller af medlemmer uden for den. Udvalgene og deres sammensætning offentliggøres i bladet.

§ 10.

En kasserer varetager bevægelsens økonomi, og der aflægges et årligt regnskab. Regnskabet følger kalenderåret. Regnskabet offentliggøres. Kassereren og et styrelsesmedlem kan tegne foreningen i alle økonomiske forhold.

§ 11.

I tilfælde af opløsning, skal evt. økonomiske midler gå til oplysningsarbejde, der er i overensstemmelse med bevægelsens formål. Opløsning af bevægelsen kan kun finde sted efter bestemmelserne i § 7.

November 2022